

En anden vandredstilling, der fik stor indflydelse som et springbræt for mange yngre danske keramikere ind på den internationale scene, var *From the Kilns of Denmark*, der turnerede i 2002-04. Udstillingen blev mødt med stor anerkendelse og blev vist på en lang række museer i USA, i Det Danske Hus i Paris og på den fællesnordiske ambassade i Berlin.

Siden grundlæggelsen i 1890 har Kunstindustrimuseet, nu Designmuseum Danmark, været den institutionelle ramme om utallige udstillinger og indkøb af værkstedskeramik. Senest har nutidig værkstedskeramik været vist i forbindelse med udstillingen *Dansk Design Nu* (2016-20).

Også Danske Kunsthåndværkere og Designere (DKoD) har været medvirkende til at promovere ny keramik. I 1995 afholdt DKO den første Biennale for Kunsthåndværk, og Officinet – Danske Kunsthåndværkere & Designeres projektrum i Bredgade i København har siden 1997 vist ny dansk keramik foruden andre former for kunsthåndværk.

Efter 1950 blev uddannelsen til keramikere stadig mere professionaliseret med uddannelser i keramik på både Designskolen Kolding og på Danmarks Designskole, og samtidig kunne elever arbejde med keramik som del af en kunstnerisk uddannelse på Århus Kunsthøgskolen og Kunstakademiets billedkunstskole i København.

Keramiklinjen på Designskolen Kolding blev nedlagt i 2007, og i 2010 blev Danmarks Designskole i København og Glas- og Keramikskolen på Bornholm fusioneret til én institution. Keramiklinjen fik til huse på Bornholm. I 2017 blev kandidatuddannelsen i keramik nedlagt, og uddannelsen på Bornholm er nu en professionsbacheloruddannelse.

Netop Bornholm har været hjemsted for mange keramiske værksteder siden Lisbeth Munch-Petersen og Gertrud Vasegaard oprettede øens første mindre værksted i 1933. I 2017 blev Bornholm udnævnt som European World Crafts Region, ikke mindst i kraft af øens keramiske tradition, de mange individuelle værksteder og Biennalen European Ceramic Context, der har været afholdt på Bornholm siden 2006, arrangeret af Bornholms Kunstmuseum, Det Kongelige Akademi og design- og udstillingsstedet Grønbechs Gård.

Nye gallerier, ofte drevet af keramikere selv ud fra både kunstneriske og kommercielle ambitioner, har gennem de sidste 20-30 år haft succes med at sætte værkstedskeramikken på landkortet, herunder Galleri Pagter (1997), Galleri Nørby (1992-2007), New Danish Ceramics (2001), Køppe Gallery (2006-09), Ann Linnemann Studio Gallery (2008-21), Udstillingsstedet for Ny Keramik (1996-2000), Copenhagen Ceramics (2012-14), Køppe Contemporary Objects (2016) og Peach Corner (2021).⁹ Mange af disse gallerier og udstillingsfællesskaber lukkede igen efter få år, og i dag er der ikke mange specialgallerier for keramik tilbage. Til gengæld har der i en del år været stor interesse for både ældre og ny brugskeramik blandt almindelige forbrugere. Keramikken repræsenterer for mange moderne mennesker noget oprindeligt, analogt og sanseligt, som passer godt ind i samtidens længsel efter tidligere tiders dyder og en mere langsommelig tilgang til tilværelsen.

#claydiesselfies. 2020. Design: Claydies. Den altid aktuelle keramikduo Claydies har skabt en række konceptuelle keramiske værker som en kommentar til selfien – et massefænomen, der fylder godt i samtidens mediebillede og omfattes af både begejstring og kritik, afhængigt af sammenhængen. I forbindelse med udstilling af værkerne på CLAY blev de besøgende opfordret til at dele deres eget selfie sammen med værkerne under hashtagget #claydiesselfies på instagram.

> Fra udstillingen Dansk Design Nu, Designmuseum Danmark, 2016. Keramiske værker med uret fra venstre: Tied up 9, 2007, Steen Ipsen. #1729, 2014, Morten Løbner Espersen. Formscape, 2003, Karen Bennicke. Babewell, 2006, Per Ahlmann. Mæanderkrukke, 2003, Bente Hansen. Rødtjørn – cylinder basket, 2001, Malene Müllertz, Jane Reumert. Spatial Drawing No. 10, 2014, Martin Bodilsen Kaldahl. Oversætterne, 2005, Peder Rasmussen.



Impulser udefra, udstillingsplatforme og arbejdsfællesskaber har historisk set været drivkraften, når udviklingen skulle ledes fremad, og keramikken eksponeres. Men samtidig samles interessen i dag ofte omkring den individuelle kunsthåndværker, der ikke længere kun er i konkurrence med fagfæller nationalt, men også må orientere sig internationalt. Kan man stadig tale om en særlig dansk keramik? Måske ikke i en global verden, men med en vis ret kan man dog hævde, at det langt op i moderne tid har været beholderen – vassen, skålen eller krukken – og glaseringen som dekorativt udtryk, der har kendetegnet dansk værkstedskeramik. I dag er værkstedskeramikken eksploderet i en mangfoldighed af udtryk, der i al sin forskellighed viser dansk keramik internationale format.